

Det er vigtigt, at vi forebygger i stedet for at helbrede, og det er vigtigt, at vi på præcis det her område sætter fokus på det, skærper opmærksomheden omkring lige præcis den her sygdom, således at vi på et tidligere tidspunkt kan få grebet ind, og således at vi kan nå at få standset sygdommen på et meget tidligere tidspunkt end ellers.

Derfor kan vi i Fremskridtspartiet sige ja til ændringsforslagene, og vi er glade for at kunne sige ja til forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Grunden til, at Kristeligt Folkeparti kan stemme for det her forslag og den her betænkning, er, at nu foregår de her undersøgelser helt på kvindernes eget initiativ. I den sidste betænkning, som ligger nu, står der, at det er den enkelte kvinde, der skal tage initiativ til undersøgelsen. Hvis kvinderne rundt omkring i Danmark, som er fyldt 50 år, er bekymrede, er nervøse og mener, at de har brug for en undersøgelse, kan de få den.

Der er mange, der ikke ved, at den mulighed allerede eksisterer, og derfor har vi det fint med, at der bliver udsendt et brev til alle kvinder, som er fyldt 50 år. Vi har sagt, at om kvinderne får informationen via OBS-udsendelser i tv, ved opslag i biblioteket eller ved et brev, som bliver sendt direkte til dem, har vi det lige fint med, det er underordnet for os; men de har behov for at få information om en rettighed, som de har.

De bliver så tilbudt sådan en undersøgelse maksimum hvert andet år, men der står intet i betænkningen om screening. Det er blevet taget ud. Nu hedder det undersøgelser, for man indgår ikke automatisk i et screeningprogram, men man får de undersøgelser, som man selv mener man har brug for, som man selv ønsker og selv tager initiativ til.

Ligeledes er det sådan i det sidste forslag her, at der ikke pålægges amterne noget som helst. Amterne beslutter selv, hvornår de er klar til at tage det her op. De beslutter selv, hvornår de mener, de har udstyr og personale til det. Der presses ikke noget ned over dem, og der pålægges dem ikke noget, men det er et signal til dem om, at det her område skal opprioriteres.

Med den udformning, som forslaget nu har, kan vi tilslutte os, fordi det er en – vil jeg sige – total udvanding af det oprindelige forslag. Nu er det udvandet til faktisk kun at være en information til kvinderne om en rettighed, som de

har, og det kan jeg tilslutte mig, også fordi jeg vil tage hensyn til Det Etske Råds udmeldinger i sagen.

Fru Hanne Andersen sagde i sit indlæg, at det her forslag var et hverken-eller. Jeg vil sige, at det er et både-og.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er meget forskellige begrundelser, der kommer fra ordførernes side, der står bag det her forslag, og derfor vil jeg gerne spørge fru Tove Videbæk, ordføreren for Kristeligt Folkeparti:

Hvordan kan man herfra stå og sige, at man kan støtte forslaget, fordi det ene og alene nu er muligt for den enkelte kvinde at bede om at få en undersøgelse? Hvor er forskellen i forhold til vilkårene i dag så med det her forslag? Er den begrundelse, som Kristeligt Folkeparti kommer med, i virkeligheden ikke det samme som at sige, at der intet sker med vedtagelsen af det her beslutningsforslag, at forholdene er status quo, og at man ikke har vedtaget noget andet, end at nogle populistiske sundhedsordførere, som har haft den her sag på dagsordenen i årevis, kan gå ud og sige, at nu har man fået forslaget vedtaget?

Er realiteten ikke, at der er et par populistiske ordførere, der kan sige, at forslaget er vedtaget, men at forholdene i virkeligheden er status quo, og så vil man langsomt påvirke ressourcetildelingen rundt omkring uden at have taget stilling til, hvorfra ressourcerne skal tages?

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg undrer mig også, efterhånden som vi rykker frem i denne andenbehandling, for nu er det lige pludselig et forslag om information. Nu er det ikke en rettighed, nu er det blevet et forslag om information og oplysning. Jeg synes også, at information og oplysning er vigtigt. Jeg synes også, at undersøgelse for kræftsygdomme og for brystkræft er utrolig vigtigt. Det sagde jeg i min ordførertale. Jeg fik nemlig ikke ordet til fru Yvonne Herløv Andersens indlæg.

Jeg har ikke nedprioriteret det. Regeringen og vi opprioriterer det faktisk, og vi venter på den plan, som hele denne her debat har fået sat i gang. Vi venter på kræftstyregruppens resultat, før vi tager stilling.